

РЕШЕНИЕ

№ 413

гр. Перник, 13.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Кристина Н. Костадинова

при участието на секретаря Наташа Т. Динева
като разгледа докладваното от Кристина Н. Костадинова Гражданско дело № 20211720102537 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 310 и сл. вр. с чл. 124 от ГПК .

Образувано е по искова молба на Р. АС. П., с ЕГН: *****, подадена чрез адв. Б.В., срещу „ДИ БИ КАРГО България“ ЕООД, с ЕИК: 200993689, с която се иска 1/ да бъде признато за незаконно уволнението на Р. АС. П., извършено със заповед № 234/23.03.2021 г., връчена на 31.03.2021 г., и същото да бъде отменено; 2/ Р. АС. П. да бъде възстановен на заеманата длъжност „машинист – локомотивен“ при „ДИ БИ КАРГО България“ ЕООД при условията от преди уволнението. Претендират се разноски.

В исковата молба се твърди, че ищецът е работил по трудово правоотношение /ТПО/ при ответника въз основа на трудов договор от 30.06.2009 г. като е заемал длъжността „машинист – локомотивен“, с код по НКПД 83112009 и място на работа гр. Перник. Твърди се също, че трудовото правоотношение било прекратено със заповед № 234/23.03.2021 г., връчена на 31.03.2021 г., считано от 01.04.2021 г. Основанието за прекратяване на ТПО, вписано в заповедта, било чл. 328, ал.1 т. 2 от Кодекса на труда /КТ/ – „съкращаване на част от предприятието“ въз основа на решение на борда на директорите от 25.01.2021 г. като за целта до работника било отправено предизвестие на 01.03.2021 г.

Посочената заповед за прекратяване на ТПО обаче ищецът счита за незаконосъобразна като в тази връзка излага подробни съображения. На първо място твърди, че било налице разминаване между основанието за прекратяване на ТПО, вписано в предизвестията, а именно „промяна на щатното разписание“ и основанието, вписано в заповедта - „съкращаване на

част от предприятието“, независимо, че и двете описания били подведени под разпоредбата на чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ. В тази връзка ищецът поддържа, че последната регламентира две основания за прекратяване на ТПО с различно съдържание – едното при съкращаване на отделни щатни бройки, а другото – при преустановяване дейността на обособена част от предприятието, поради което от процесната заповед не ставало ясно на какво основание същият е уволнен.

На следващо място се обръща внимание, че процесната заповед, а и предизвестието, дори не съдържат нито една от формулировките на закона „закриване на част от предприятието“ респ. „съкращаване на щата“, поради което било налице несъответствие между словесно описание на основанието за уволнение и правното му основание.

В тази връзка се твърди, че дори да се приеме намерение за посочване на основание по чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, то нито едно от двете основания не били налице при работодателя. На първо място се излагат подробни доводи, че ответното дружество не е закрило част от своето предприятие, доколкото същото продължавало да извършва дейност в гр. Перник по договор с трето лице „Стомана индъстри“ АД и поддържало множество работници. В допълнение се посочва и че звеното на работодателя в гр. Перник не било обособена и относително самостоятелна организационна единица в цялостната структура и организация на предприятието и не притежавало относително самостоятелно ръководство в управленската структура на предприятието. Същото нямало териториална, финансово-икономическа или функционална обособеност. Освен това, за да е налице закриване на част от предприятието следвало и съответните дейности на обособеното звено да са преустановени за в бъдеще в рамките на цялото предприятие. В настоящия случай обаче работодателят продължавал да извършва такива дейности на други места на територията на страната, поради което било налице вътрешно реструктуриране, а не закриване на част от предприятието.

На следващо място се посочва, че не е извършено и реално „съкращаване на щат“, доколкото трудовите функции на ищеца продължавали да се изпълняват, но от други лица без щатната бройка реално да е премахната. Допълва се, че не били спазени и редът, нито компетентността за извършване на съкращаване на щат в предприятието на ответника като нямало и актуализирано щатно разписание, а щатната бройка на ищеца била налице към датата на прекратяване на трудовия му договор. Дори щатната бройка да била премахната обаче съкращаване в щата би било налице и ако цялата трудова функция е отпаднала като основен елемент от длъжността. Евентуално ако трудовата функция била обединена с други функции, които предполагали по-висока квалификация. Уточнява се, че за да е налице това основание не било необходимо непременно бройките щатове да се намалели, а било достатъчно съответната щатна бройка с основната си трудова функции да е премахната.

На следващо място се твърди и че процесната заповед за прекратяване на ТПО била немотивирана, като липсвало посочване на предпоставките и

решенията на управителния орган за закриване на част от предприятието респ. за съкращаване на щат.

Ищецът поддържа и че ответното дружество не било изпълнило задължението си по чл. 329, ал. 1 от КТ, а именно да проведе подбор при наличие на основанията по чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ като запази работниците с повече квалификация и опит в съответните трудови функции. В тази връзка се излагат и подробни доводи за необходимостта от подбор и реда за извършването му като се набляга на задължителния му характер предвид множеството работници с длъжност като тази на ищеца в предприятието.

С тези аргументи се иска претенциите да бъдат уважени. Представени са писмени доказателства.

В срока по чл. 131 от ГПК от ответника „ДИ БИ КАРГО България“ ЕООД, чрез процесуалния му представител адв. Л.Т., е депозиран писмен отговор, в който се излагат аргументи за неоснователност на предявените от страна на ищеца искове. Не се оспорва, че ищецът е бил служител на ответното дружество на посочената от него длъжност като е полагал труд в обект „Стомана индъстри“ АД в гр. Перник. Признава се и че ТПО на ищеца е прекратено със заповед № 234/23.03.2021 г., считано от 01.04.2021 г., връчена лично на ищеца срещу подпис на 31.03.2021 г. Посочва и че действително на 01.03.2021 г. на ищеца е връчено писмено предизвестие за прекратяване на трудов договор.

По същество се излагат подробни доводи, че ТПО на ищеца е прекратено законосъобразно на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ поради закриване на част от предприятието с решение на борда на директорите на ответното дружество. В тази връзка се поддържа, че закритата част от предприятието е била обособено, самостоятелно структурно звено като е притежавала: относително самостоятелно ръководство в управленската структура на предприятието, била е обособена само на територията на град Перник /териториално проявление/, имала е финансово икономическа самостоятелност /самостоятелна разходна сметка/ и функционална обособеност /относително обособена дейност/. Уточнява се, обаче че независимо от структурната обособеност на обекта в гр. Перник, назначаването на служители не се е извършвало самостоятелно в същия, а от самото дружество. Това обстоятелство било така, доколкото звеното в гр. Перник било подчинено на управителите на дружеството. Заплатите на работниците, както и съответните допълнителни плащания, обаче били обособени по обекти, в това число спрямо процесния закрит обект.

На следващо място се поддържа, че процесната заповед е издадена от компетентен орган като е надлежно мотивирана и не са допуснати твърденията от ищеца нарушения. В тази връзка се посочва, че ТПО е прекратено поради закриване на част от предприятието, което основание правилно е отразено в заповедта, а преди това и в предизвестията, като неяснота не е налице. В тази връзка се уточнява, че промяната на щатното разписание не представлява съкращение на щат.

Предвид основанията за прекратяване на ТПО се твърди, че след

закриване на частта от предприятието на територията на гр. Перник не е останал да полага реално труд нито един служител на ответното дружество, доколкото последното е преустановило изцяло дейността си в града. В тази връзка се уточнява, че обект „Стомана Индъстри – гр. Перник“ е закрит заедно със структурните му звена „Маневрена дейност - Обект Стомана Индъстри - гр. Перник“ (съответстващо на „Регионално Звено - Перник“) и „Дирекция Техническа-гр. Перник“, поради което извършването на подбор не е било нито задължително, нито възможно за работодателя. Уточнява се, че другите обекти на ответника са отдалечени териториално от гр. Перник, а и в тях не се е извършвала дейност в ж.п. цех, а в ж.п. гари, което предполага съществено различни трудови функции.

На следващо място се описват подробно отношенията между ответното дружество и лицето „Стомана индъстри“ АД, както и причините довели до прекратяване на облигационната им връзка, за чиято цел е съществувал обектът /с различни конкретни наименования от 2009 г. до 2021 г./, където ищецът е полагал труда си – по същността си индустриален ж.п. клон при „Стомана Индъстри“, Перник (железопътен цех). В тази връзка се поддържа, че закриването на част от предприятието било реално и ефективно. Уточнява се, че в тази връзка не останал нито един работник на ответника в гр. Перник, което било видно дори от книгата за съответните инструктажи по ЗЗБУТ.

По отношение съдържанието на заповедта се посочва, че основанието за прекратяване на ТПО е закриване на част от предприятието, а разликата във формулировката, т.е. употребеният термин „съкращаване“ вместо „закриване“ нямало как да бъде определяща и се дължала на липса на юридически познания от съставителя на заповедта. Уточнява се и че никъде в заповедта не се говорело за щат. Допълва се и че на всички служители е било известно прекратяването на облигационната връзка между ответника и „Стомана индъстри“ АД, поради което и същите са били наясно и с предстоящото закриване на част от предприятието.

На следващо място се посочва, че процесната заповед е мотивирана като в същата изрично е вписано и решението на борда на директорите на ответното дружество, в което от своя страна подробно е описано какво звено от предприятието се закрива и защо. Уточнява се, че заповедта била писмена – в нея били посочени всички реквизити по закон: основанието за прекратяване на ТПО – словесно и с правна квалификация, датата на издаването ѝ и датата на прекратяване на ТПО, причината за закриването на щата, обезщетенията, дължими на ищеца, като същата била и надлежно връчена на работника. Поддържа се и че заповедта била надлежно издадена – подписана от управителите на ответното дружество. Уточнява се, че през годините последното претърпяло известни промени в правно организационната си форма и наименование, но всички те били надлежно обявени в Търговски регистър, а служителите запазвали работните си места.

На следващо място се излагат подробни доводи, че били спазени и законовите изисквания спрямо предизвестията като същото било с ясно съдържание и кореспондирало на заповедта за прекратяване на ТПО. В тази връзка се уточнява, че закриването на част от предприятието по

необходимост води до промяна в щатното разписание. Такава промяна се извършвала поначало според ответника и при двете основания по чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ. Поради това и промяната в щатното разписание не можела да се приеме за равнозначно понятие на съкращаването на щат.

Ответното дружество излага и подробни доводи за неприложимост на правилото за извършване на подбор при процесното основание за прекратяване на ТПО. В тази връзка се посочва и че ищецът е изпълнявал длъжност на машинист в ж.п. цех, като няма квалификацията да е машинист на ж.п. гара, а освен това е имал и здравословни противопоказания. Допълва се, че единствено обектът в гр. Перник е бил с дейност в ж.п. цех, а всички други обекти на работодателя в ж.п. гари, което водело до същностно разминаване в трудовите функции и изискванията към квалификацията на работниците.

Излагат се и подробни доводи, че при прекратяване на ТПО на служителите си в процесното звено работодателят е действал изцяло добросъвестно като преди това уволнението ги е уведомил за ситуацията, изпратил е предизвестия, а е спазил и съответните правила при уволнение на лица, ползващи се със закрила по КТ. Били изпратени и съответните документи до Инспекция по труда и Агенция по заетостта, като нарушения не били установени.

Относно исковата претенция за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност се поддържа, че поради закриване на цялото звено на работодателя, такова възстановяване било невъзможно. Освен това в другите звена на работодателя се извършвала дейност, за която ищецът нямал квалификация.

С тези аргументи се иска претенциите да бъдат отхвърлени. Претендират се разноски. Представят се писмени доказателства.

В хода на производството е извършена и приета съдебно счетоводна експертиза. Разпитани са и трима свидетели: Й.К.Р. /бивш служител на ответното дружество/, Г. АТ. Т. /бивш служител на ответното дружество/ и Д. Й. С. /настоящ служител на ответното дружество/.

От страните са изразени писмени становища по делото и ангажирания доказателствен материал.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищеца по делото поддържа исковата молба и иска същата да бъде уважена. Излага подробни доводи за основателност на предявените искове.

Процесуалният представител на ответната страна не се явява в последното по делото съдебно заседание. Излага писмено становище като поддържа доводите си за неоснователност на претенцията и иска същата да бъде отхвърлена.

Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Страните не спорят, а и от представения по делото трудов договор №

126/30.06.2009 г., се установява, че ищецът Р. АС. П. е работил по трудово правоотношение с дружеството „Лоджистик сървисис Данубиус – клон България“, с БУЛСТАТ: 131020379, считано от 01.07.2009 г. като е заемал длъжността „машинист, локомотивен“ с код по НКПД 83112009. От представен по делото протокол към договор за продажба на търговско предприятие и уведомително писмо се установява, че търговското предприятие на работодателя – клон, където полагал трудът си ищецът, е прехвърлено в полза на дружеството „Ди би шенкер рейл България“ ЕООД, считано от 22.01.2010 г. Видно от решение на „Ди би мобилити лоджистикс“ АД в качеството си на едноличен собственик на капитала на „Ди би шенкер рейл България“ ЕООД и уведомително писмо наименованието на дружеството „Ди би шенкер рейл България“ ЕООД е променено на „Ди би карго България“ ЕООД. По делото липсва спор, че независимо от промените в организационно правната форма и наименованието на работодателя трудовите правоотношения с работниците и служителите са запазени. В тази връзка и съдът приема за установено, че ответникът е работил по трудово правоотношение с работодател ответното дружество, което трудово правоотношение е възникнало от трудов договор № 126/30.06.2009 г. /впоследствие към него е сключен анекс от 25.01.2010 г. за увеличаване на трудовото възнаграждение/.

На следващо място по делото са представени длъжностни характеристики за длъжността „машинист, локомотивен“, заемана от ищеца Р.П. – от 01.07.2009 г. с работодател „Лоджистик сървисис Данубиус – клон България“ и от 02.07.2012 г. с работодател „Ди би шенкер рейл България“ ЕООД, подписани от ищеца. Съгласно същите ищецът е изпълнявал длъжност по управление на локомотивите, собственост на работодателя на територията на индустриален **ж.п. клон** при „Стомана индъстри“ Перник. Структурното звено на работодателя е маневрена дейност, обект Стомана – гр. Перник. Съгласно длъжностните характеристики работникът е бил на пряко подчинение на ръководител група транспорт.

На следващо място от представен по делото договор от 23.06.2009 г. се установява, че между „Лоджистик сървисис Данубиус – клон България“ и дружеството „Стомана индъстри“ АД е възникнала облигационна връзка като „Стомана индъстри“ АД е възложило, а „Лоджистик сървисис Данубиус – клон България“ е приело да извършва услуги по осъществяване на цялото вътрешно маневриране на входящи, изходящи и вътрешни железопътни товари вкл. по отношение дейността на железопътния цех на дружеството „Стомана индъстри“ АД. В тази връзка и видно от протокол от 30.06.2009 г. управителите на „Лоджистик сървисис Данубиус – клон България“ са взели решение за разкриване на 50 нови щатни бройки за обект „Стомана индъстри“ Перник. Това е довело до увеличаване на щатните бройки в ответното дружество от 88 на 138, считано от 01.07.2009 г. Към решението е приложено разписание на числеността на длъжностите. По делото е представено и решение 01.07.2012 г. на борда на директорите на дружеството „Ди би шенкер рейл България“ ЕООД, с което са приети изменения във вътрешно организационната структура на предприятието като длъжностите от

„маневрена дейност“ Перник са прехвърлени в дирекция „Техническа“, което довело до ново щатно разписание на последната от 01.07.2012 г., приложено към решението.

По делото е представена схема на управленската и производствена структура на „Ди би шенкер рейл България“ ЕООД от 01.07.2012 г. Съгласно същата дружеството притежава регионални звена „Маневрена дейност“ в гр. Перник, Пирдоп и Каолин. В гр. Перник звеното се състои от ръководител движение, ръководител търговска експлоатация, ремонт и поддръжка на ж.п. път, вагоноописвач, ревизор вагони, машинист-локомотивен, стрелочник и маневрист. В другите две звена на дружеството също е налице дейност за локомотивен машинист. По делото са представени и множество заповеди на ответното дружество за увеличение на трудовите възнаграждения на работниците по звена /напр. с определен % за звено в гр. Перник, друг % за звено в гр. Пирдоп/ - като са посочили отделните звена и увеличението за всяко от тях според спецификата на дейността.

На следващо място от представен по делото анекс от 20.01.2021 г., подписан от представителите на „Стомана индъстри“ АД и „Ди би карго България“ ЕООД, се установява, че считано от 01.04.2021 г. страните прекратяват по взаимно съгласие изцяло договор от 23.06.2009 г. за вътрешни маневрени услуги ведно с всички анекси и приложения към него. В тази връзка и със заповед от 18.01.2021 г. ответното дружество е предприело действия по прибиране на цялото свое оборудване от обекта си „Стомана индъстри“ АД гр. Перник, до изтичане срока на договора. Съставен е и план за прекратяване трудовите правоотношения с работниците в обекта.

От решение на борда на директорите на „Ди би карго България“ ЕООД от 25.01.2021 г., се установява, че ответното дружество е взело решение за промяна на щатното си разписание като е закрило регионално звено Перник и дирекция Техническа – обект Перник като причината за промяната е прекратяване на договор от 23.06.2009 г. за вътрешни маневрени услуги на територията на обект „Стомана индъстри“ АД гр. Перник. В тази връзка и се закриват съответните 49 щатни бройки за обекта сред които 10 броя за машинист, локомотивен.

Предвид закриването на звеното на работодателя от ответното дружество е изпратено уведомление за предстоящо масово уволнение до „Бюро по труда“ гр. Перник – относно предстоящо уволнение на 34 работници. В тази връзка е дадено и предварително разрешение за уволнение от дирекция „Инспекция по труда“ гр. Перник – на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ.

От представено по делото предизвестие до ищеца Р. АС. П. се установява, че работодателят е отправил до същия предизвестие за прекратяване на трудовия му договор на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ. В тази връзка и в предизвестието е посочено, че прекратяването на трудовия договор се налага поради прекратяване на договор от 23.06.2009 г. за вътрешни маневрени услуги на територията на „Стомана индъстри“ АД гр. Перник и взето в тази връзка решение от работодателя за промяна в щатното разписание на „Ди би карго България“ ЕООД, считано от 01.04.2021 г.

Предизвестието е заявено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ като е 30дневно, считано от деня след връчването му. В случая от същото се установява, че е връчено лично на ищеца срещу подпис на 01.03.2021 г., което обстоятелство не се оспорва по делото.

На последно място от представена по делото Заповед № 234/23.03.2021 г. се установява, че трудовото правоотношение с ищеца е прекратено, считано от 01.04.2021 г. след отправено предизвестие от 01.03.2021 г. на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ и решение на борда на директорите на „Ди би карго България“ ЕООД от 25.01.2021 г. поради причина: съкращаване на част от предприятието. Заповедта е връчена лично на ищеца срещу подпис на 31.03.2021 г., което не е оспорено по делото.

Представено е и удостоверение от „Стомана индъстри“ АД, от което се установява, че след 01.04.2021 г. на територията на индустриалния ж.п. клон при „Стомана индъстри“ АД /ж.п. цех/ гр. Перник не са работили служители на „Ди би карго България“ ЕООД.

По делото е разпитан свидетелят **Й.К.Р.** /бивш служител на ответното дружество – към момента работи на обект „Стомана“ към дружеството „Експрес сервиз“/, от чиито показания се установява, че от м. април 2021 г. работи като „маневрист“ на обект „Стомана“ към дружеството „Експрес сервиз“, а до този момент е работил на същия обект и длъжност, но към ответното дружество „Ди Би Карго България“ ЕООД. В тази връзка свидетелят обяснява, че му се наложило да се прехвърли към друг работодател, защото ответното дружество през март месец уведомило работниците си, че прекратява работа в „Стомана“ Перник и дейността се поема от друга фирма. Разяснява, че не знае за правна или друга връзка между двете дружества, както и за поето задължение от дружеството „Експрес сервиз“ да вземе на работа служителите на ответника. Свидателят посочва, че тъй като „Ди Би Карго България“ ЕООД преустановили дейността си в „Стомана“ същият бил съкратен по документи, а след това нает на същата длъжност и на същото място от дружеството „Експрес Сервиз“ като продължил да изпълнява същите задължения.

На последно място свидетелят посочва, че всички работници на „Ди Би Карго България“ ЕООД били уведомени от дружеството, че трудовите им правоотношения ще бъдат прекратени, защото ответникът прекратявал дейността си. На работниците обаче била дадена възможност да се прехвърлят към дружеството „Експрес сервиз“, което и свидетелят направил. Уточнява, че от ответното дружество получил документи за прекратяване на дейността и заповед за съкращение.

По делото на ищеца е допуснат и втори свидетел **КР. Й. К.** /син на свидетеля **Й.К.Р.**/ при режим на призоваване – свидетелят обаче така и не е открит от съда, нито се е явил по делото, за което същото е било отложено многократно. В тази връзка и съдът е отменил определението си за допускане на свидетеля.

От показанията на свидетеля **Г. АТ. Т.** /бивш служител на ответното дружество – към момента работи на обект „Стомана“ към дружеството

„Експрес сервиз“/ се установява, че ищецът е работил в „Ди Би Карго България“ ЕООД на длъжността „локомотивен машинист“ в обект „Стомана“ - Перник до 01.04.2021 г. „Стомана Индъстри“ АД обаче сменили маневрени оператор, като старият оператор бил „Ди Би Карго България“, а от 01.04.2021 г. маневрен оператор било дружеството „Експрес Сервиз“. В тази връзка свидетелят уточнява, че той самият също работел за „Ди Би Карго България“ ЕООД като на всички работници на ответника било предложено да преминат на работа към „Експрес Сервиз“, но поддържа, че не знае за нарочна уговорка между двете дружества в този смисъл. Разяснява, че в „Ди Би Карго България“ ЕООД той самият е работел на длъжност „ръководител група сервиз“ като в „Експрес Сервиз“ работи на същата длъжност.

На следващо място свидетелят твърди, че ответното дружество, както и дружеството „Експрес Сервиз“ провели с работниците на „Ди Би Карго България“ ЕООД среща през м. януари. На същата на работниците било обяснено, че обектът на „Ди Би Карго България“ ЕООД в „Стомана“ се закрива като другата фирма приема обекта – като нов оператор от 01.04.2021 г. В тази връзка и на работниците било разяснено, че ако желаят могат да преминат при другия оператор.

Предвид настъпилите промени свидетелят твърди, че до работниците били изготвени писма за прекратяване на договорите с „Ди Би Карго България“ ЕООД. Относно ищеца твърди, че не си спомня кога и кой му бил връчил такова уведомително писмо. Впоследствие до 01.04.2021 г. на работниците били връчени и заповеди за прекратяване на трудовите им договори. Уточнява, че с „Експрес Сервиз“ прехвърлили се работници подписали нови трудови договори.

На следващо място от показанията на свидетеля се установява, че след 01.04.2021 г. пропуските на служителите на „Ди Би Карго България“ ЕООД до „Стомана индъстри“ били анулирани, поради което служители на това дружество не са продължили да работят. На работниците, прехвърлили се към „Експрес Сервиз“ били издадени нови карти за достъп.

Относно трудовите отношения с ищеца свидетелят твърди, че бил пряк ръководител на същия, а той самият бил подчинен на ръководител „маневрен отдел“ при ответното дружество. Уточнява, че на територията на „Стомана“ Перник той бил основен ръководител на дейността. Неговият ръководител се намирал в централата на „Ди Би Карго България“ ЕООД в гр. Карлово. В тази връзка свидетелят твърди, че всички служители в обекта в гр. Перник му били пряко подчинени, като той разрешавал ползването на отпуските им и издавал съответните заповеди, изготвял и самите графици за отпуск. Посочва обаче, че трудовите възнаграждения на работниците се изплащали от централата на фирмата в гр. Карлово, като в гр. Перник нямало финансов отдел, нито счетоводител или касиер. В тази връзка и свидетелят не подписвал платежни нареждания, а само разходни документи за закупуване на малоченни материали.

Относно прехвърлянето на работниците на ответника към „Експрес сервиз“ уточнява, че това станало като веднага след прекратяване на

договорите с едното дружество на следващия ден били подписани трудови такива с новия оператор. Допълва, че въпреки това не всички работници на ответника преминали на работа към новия оператор.

От показанията на свидетелката Д. Й. С. /служител на ответното дружество/ се установява, че същата работи при ответника като „ръководител човешки ресурси“ с месторабота в гр. Карлово от началото на 2020 г. Разяснява, че дружеството е осъществявало дейност в гр. Перник до 01.04.2021 г. Допълва, че дружеството „Стомана индъстри“ сменило маневрения си оператор, поради което се наложило ответникът да закрие звеното си в гр. Перник.

В тази връзка свидетелят разказва, че м. януари ответникът и новия оператор направили среща с работниците на ответното дружество като им разяснили положението. В тази връзка на работниците на „Ди Би Карго България“ ЕООД били дадени писма, с които били уведомени, че трудовите им договори ще се прекратят. Своео уведомление ищецът получил по-късно, поради липса на достатъчно време, но свидетелката поддържа, че същият бил на срещата. Впоследствие новото дружество разяснило на работниците, че от 01.04.2021 г. могат да почнат работа при него.

Относно заповедите за прекратяване на трудовите договори свидетелката твърди, че изготвила същите лично като оформила трудовите книжки на работниците и съответните образци УП. Подала и документи в бюро по труда и инспекция по труда, като съдействала и за получаване на обезщетение в размер на възнаграждение за 1месец за оставане без работа.

На следващо място свидетелката твърди, че всички служители от отдел „Човешки ресурси“ на ответника били в гр. Карлово, а относно звеното в гр. Перник комуникацията била със св. Г.Т., който отговарял за същото.

Уточнява, че не знае за връзка между дружествата, нито за уговорка с „Експрес сервиз“ да поеме работниците на ответника, но твърди, че всичките служители на последния в гр. Перник били своевременно уведомени, както за прекратяване на договорите им, така и за възможността им да почнат работа при новия оператор. Поддържа, че след 01.04.2021 г. достъпът на служители на ответника до обекта „Стомана“ бил прекратен.

Относно дейността на ответника свидетелката разказва, че същият имал обекти в множество градове, но в гр. Перник имало един единствен обект и това бил „Стомана“. Всяко звено на ответника имало отделен КОСТ-център, както и свой ръководител – за обекта в гр. Перник св. Т.. Последният разрешавал отпуски и изпращал болнични листове до седалището на дружеството в гр. Карлово. Именно от там обаче се оформяли и изплащали възнагражденията на всички работници.

За отделните обекти на ответника свидетелката твърди, че всеки има специфична инфраструктура. Ищецът заемал длъжността „маневрен машинист“ като в гр. Перник машините били дизелови. Такава длъжност имало и в други обекти в други градове, но само в гр. Перни обектът бил в завод /в другите звена обектът бил на гара/. Спецификите на обектите според свидетелката предполагали различна квалификация и работниците били при

различни категории труд. На последно място свидетелката твърди, че няма служители на ответника преместени от звеното в гр. Перник в други негови звена на територията на страната.

Показанията на разпитаните свидетели следва да бъдат кредитирани като относно свидетелката С. при съобразяване на разпоредбата на чл. 172 от ГПК. В тази връзка съдът взема предвид, че същата е служител на ответника, като заема висока длъжност, а освен това твърди да е съставила част от процесните документи, поради което за нея е налице възможна заинтересованост от изхода на делото. Показанията и на тримата свидетели обаче кореспондират помежду си като са логични и последователни, а между тях няма съществени противоречия. Освен това показанията им кореспондират и с писмените доказателства по делото. По тези съображения и не са налице обстоятелства, които да поставят под съмнение достоверността на свидетелските показания. В тази връзка и съдът ги поставя в основата на правните си изводи.

По делото е изготвена и приета съдебно счетоводна експертиза /ССчетЕ/. Съгласно заключението по същата ответникът „Ди Би Карго България“ ЕООД осъществява счетоводната си дейност по Международни стандарти за финансови отчети. Дружеството води единно счетоводство за дейността си. С цел по-добро оперативно управление ефективността на дейността на звената в дружеството - приходи, разходи и финансовият им резултат се отчитат в 14 броя КОСТ центрове. Структурно звено „Маневрена дейност обект: Стомана индъстри - Перник“ включващо структурните му звена „Регионално звено Перник“ и „Дирекция Техническа“ гр. Перник, няма самостоятелно счетоводство за отчитане дейността му, не съставя самостоятелни годишни финансови отчети, не е регистрирано самостоятелно по ЗДДС и не подава месечни справки декларации по ЗДДС, няма и самостоятелни банкови сметки.

Счетоводството на „Ди Би Карго България“ ЕООД се води аналитично по КОСТ центрове по индивидуален сметкоплан на дружеството, като дейността на структурните звена за обект „Стомана индъстри - Перник“ е с №9660647100 - „Маневра Стомана Индъстри“ и с № 9660648300 за „Маневрени машинисти Стомана Индъстри“.

Относителната самостоятелност на КОСТ центрите в „Ди Би Карго България“ ЕООД, в т.ч. за обект в „Стомана Индъстри“ АД - се изразява в това, че източник на приходите на обекта се формират от извършвана вътрешно-заводска маневра на територията на „Стомана Индъстри“ АД. В разходните центрове за обект „Стомана индъстри - Перник“ се отразяват всички оперативни разходи, свързани с дейността на обекта – разходи за материали, възнаграждения и осигурителни вноски за сметка на работодателя и свързани с тях амортизации на дълготрайни активи различни от локомотиви, консумативи и други. От своя страна разходите за амортизация на използваните локомотиви се отчитат в разходни центрове по вида на актива или всички разходи за трудови възнаграждения и разходи по извършваната услуга се осчетоводяват аналитично в КОСТ центъра, в който са извършени. **Не се отчитат разходи, извършени в един КОСТ център като разходи в друг КОСТ център.**

На следващо място експертът посочва, че предмет на договор от 23.06.2009 г., сключен между „Стомана индъстри“ АД и „Лоджистик сървисис данубуис - клон България“ (сега „Ди Би Карго България“ ЕООД) е предоставяне на услуги по осъществяване на цялостното вътрешно маневриране на входящи, изходящи и вътрешни железопътни товари на „Стомана индъстри“ АД срещу възнаграждение. С дата 10.01.2021 г. е подписан Анекс към договор от 23.06.2009 г.; съгласно който, считано от 01.04.2021 г., страните по взаимно съгласие прекратяват изцяло действието на договора от 23.06.2009 г. за вътрешни маневрени услуги като „Ди Би Карго България“ ЕООД ефективно ще изпълнява дейността и услугите до 31.03.2021 г.

В тази връзка и съгласно протокол от 30.06.2009 г. на управителите на „Лоджистик сървисис данубуис - клон България“, във връзка с подписан договор между „Стомана индъстри“ АД и „Лоджистик сървисис данубуис - клон България“, считано от 01.07.2009 г. се разкриват нови 50 щатни бройки в „Лоджистик сървисис данубуис - клон България“, обект „Стомана индъстри“ АД. Общият брой на щатните бройки в „Лоджистик сървисис данубуис - клон България“ се увеличават от 88 щатни бройки на 138 щатни бройки, считано от 01.07.2009 г. Утвърденото длъжностно щатно разписание на „Лоджистик сървисис данубуис - клон България“, считано от 01.07.2009 г., е по обекти и длъжности - за всеки от обектите са посочени и длъжностите, в т.ч. и обект „Маневрена дейност „Стомана индъстри АД - Перник“, общо със 138 щатни бройки. Промените в структурата и щатните разписания са извършвани с решения на борда на директорите на дружеството.

С оглед горното вещото лице посочва, че с решение на борда на директорите от 25.01.2021 г. се правят промени в щатното разписание на „Ди Би Карго България“ ЕООД, считано от 01.04.2021 г. на Регионално звено: Перник и Дирекция: Техническа Перник, поради прекратяване на Договор от 23.06.2009 г. за вътрешни маневрени услуги на територията на „Стомана индъстри“ АД. Съгласно утвърдено длъжностно разписание в сила от 01.03.2021 г. числеността на персонала по дирекции, звена и дейности е общо 326 души, в т.ч. 49 души за звено „Стомана индъстри АД - Перник“, от тях 15 незаети. Съгласно утвърдено длъжностно разписание в сила от 01.04.2021 г. числеността на персонала по дирекции, звена и дейности е общо 277 души и не включва звено „Стомана индъстри АД - Перник“.

На следващо място от експертизата се установява, че трудовите възнаграждения на служителите са променяни/увеличавани на основание решения на борда на директорите – сред тях например решение на борда на директорите от 18.11.2019 г. за допълнително материални стимулиране на всеки работник ежесмесчен бонус в размер на 80,00 лева, във връзка с голямо текучество на персонала – в процесния обект в гр. Перник / не и в други звена/.

Вещото лице е установило също, че ответникът /чрез отдели „Човешки ресурси“ и „Финанси“/ изготвя длъжностно разписание по дирекции и звена, но не изготвя поименни щатни разписания. Личните трудови досиета на

служители от закритото звено Обект „Стомана Индъстри“ АД гр. Перник - от структурните му звена „Регионално звено Перник“ и „Дирекция Техническа“ гр. Перник, се съхраняват в отдел „Човешки ресурси“ на „Ди Би Карго България“ ЕООД гр. Карлово. График - отчетна форма 76 не е изготвян след 31.03.2021 г. като във ведомости за трудови възнаграждения не са начислявани трудови възнаграждения за полаган труд след 31.03.2021 г. в звено Обект „Стомана Индъстри“ АД гр. Перник. В тази връзка се уточнява, че за начисляваните трудови възнаграждения се изготвя Рекапитулация общо за дружеството с данни за начисления фонд работна заплата по компоненти и по отделни структурни звена и дирекции с цел осчетоводяването им по КОСТ центрове.

На следващо място според експертизата с писмо до Дирекция „Бюро по труда“ гр. Перник, „Ди Би Карго България“ ЕООД гр. Карлово уведомява за прекратяване трудовите договори на работници и служители на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ на общо 34 лица. В тази връзка и трудовите договори на работниците и служителите от структурните му звена „Регионално звено Перник“ и „Дирекция Техническа“ гр. Перник са били прекратени, с № и дата на заповед, основание за прекратяване на трудовото правоотношение, длъжност и инициали на служителя. Не са прекратени единствено трудовите правоотношения с работници и служители, които и към датата на проверка - 27 юли 2021 г. са в отпуск поради временна неработоспособност. Поради това вещото лице достига до извод, че трудовите договори със служители на „Ди Би Карго България“ ЕООД - звена „Регионално звено Перник“ и „Дирекция Техническа“ гр. Перник са прекратени, считано от 01.04.2021 г. като лицата не са полагали труд след тази дата. Считано от 01.04.2021 г. от дирекция „Вътрешен контрол“ на „Стомана индъстри“ АД достъпът на работници и служители на „Ди Би Карго България“ ЕООД е ограничен.

На последно място вещото лице посочва, че структурните звена по КОСТ центрове нямат самостоятелни банкови сметки, трудовите възнаграждения са превеждани от банкови сметки с титуляр дружеството ответник.

В съдебно заседание вещото лице А. уточнява, че е посетило на място счетоводството на ответника в гр. Карлово, където се е запознало с документите, описани в заключението. Пояснява, че дейността се осъществявала на територията на „Стомана Индъстри“ АД като приходи и разходи са наблюдавани отделно в рамките на основната дейност на дружеството. Последното е имало и съответно един обособен т.нар. КОСТ-център за обекта в „Стомана Индъстри“ гр.Перник. Пояснява също, че ответното дружество изготвя единно щатно разписание, но в него има структурни звена, като за всяко структурно звено се посочват длъжностите. Различните структурни звена имат еднакви длъжности, но са посочени във всяко структурно звено. Отделно за всяко структурно звено са посочени длъжностите за работниците и служители, които изпълняват дейности на територията на обекта.

След 1 април 2021 е приетата промяна в щатното разписание на ответника като се намалява общо числеността на заетите, а намалението е

именно в структурното звено за обекта на „Стомана Индъстри АД, като след промяната структурно звено „Стомана Индъстри“ АД е премахнато от щатното разписание.

Вещото лице посочва и че за всяко структурно звено са посочени по отделно длъжности, които може да ги има и във всички структурни звена.

Според вещото лице ответното дружество има един КОСТ център за обект в Перник, като са дадени два кода, защото този обект в Перник има два структурни звена. Има обаче един обект в Перник - „Стомана Индъстри“ АД. От щатното разписание обаче не може да бъде установено и кои лица са работили в посочения КОСТ-център в Перник.

На последно място вещото лице посочва, че към датата на нейната проверка все още има лица, с които не е прекратено трудовото правоотношение, защото са в продължителен болничен /трудова злополука/ и със закрила съгласно КТ.

Експертизата следва да бъде кредитирана изцяло, доколкото вещото лице е отговорило подробно и компетентно на поставените му въпроси като даде разяснения по същите и в съдебно заседание. Освен това вещото лице е посетило счетоводството на ответника като е извършило непосредствена проверка на намиращите се там документи. На последно място съдът съобразява и че изводите на вещото лице кореспондират с представените по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Предявените иски са с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Кодекса на труда. В доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника, както и прекратяването на същото.

От своя страна ответникът следва да установи, че трудовото правоотношение с ищеца е било прекратено законосъобразно – при спазване на изискванията на трудовото законодателство – т.е. че е спазена процедурата по уволнението и издадената заповед отговаря на нормативните изисквания от гледна точка мотиви и правно основание. Ответникът следва да докаже, че предизвестieto и заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение са връчени на ищеца.

По допустимостта:

Настоящият състав намира предявените иски за допустими.

По основателността:

Съгласно чл. 358, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 1 от КТ прекратяването на трудовото правоотношение подлежи на оспорване с иск пред съда в двумесечен срок от настъпването му. Същият е спазен предвид датата на прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца – 01.04.2021 г. и датата на исковата молба – 26.05.2021 г., което не се оспорва от страните по делото.

Предвид изложените от страните твърдения и възражения в настоящия случай по делото са налице три основни спорни въпроса: дали ответникът е бил надлежен работодател на ищеца с право да прекрати трудовия му

договор, дали последният е бил прекратен законосъобразно – на годно правно основание по КТ надлежно обосновано със съответните мотиви от гл.т. фактическо основание за прекратяване на трудово правната връзка и дали предвид отговора на предходния въпрос за работодателя е било налице задължение да извърши подбор.

По първия въпрос съдът намира следното:

Трудовото правоотношение на ищеца /видно от трудов договор № 126/30.06.2009 г./ е възникнало валидно с „Лоджистик сървисис Данубиус – клон България“, с БУЛСТАТ: 131020379 в качеството на работодател, като считано от 01.07.2009 г. ищецът е заемал длъжността „машинист, локомотивен“ – с място на работа „Стомана индъстри“ АД гр. Перник. Впоследствие обаче, считано от 22.01.2010 г. търговското предприятие на „Лоджистик сървисис Данубиус – клон България“, където полагал труд ищецът, е продадено на дружеството „Ди би шенкер рейл България“ ЕООД. Последното от своя страна въз основа на решение на едноличния собственик на капитала е преименувано на „Ди би карго България“ ЕООД. По делото не се спори, че независимо от така изброените промени трудовите правоотношения с работниците и служителите вкл. с ищеца са запазени. Предвид така изложените обстоятелства съдът намира за категорично доказано, че ответникът е работодател на ищеца към датата на връчване на предизвестие за прекратяване на трудовия договор /01.03.2021 г./, към датата на заповедта за уволнение /23.03.2021 г./ респ. към датата на връчване на същата /31.03.2021 г./ и към датата на прекратяване на трудовото правоотношение /01.04.2021 г./. В тази връзка и заповедта за уволнение е подписана надлежно от правоимащите лица /дватама управители на ответното дружество/ като представители на дружеството работодател на ищеца.

По втория въпрос съдът намира следното:

По делото категорично се установява, че на 01.03.2021 г. ищецът е получил лично предизвестие за прекратяване на трудовото му правоотношение – при 30 дневен срок на предизвестие /съгласно чл. 326, ал. 2 от КТ/. Оспорване на подписа на ищеца не е направено, а възраженията, че ищецът не е получил предизвестие са неоснователни. Категорично се установява и че на 31.03.2021 г. ищецът е получил лично заповед за прекратяване на трудовия му договор – заповед № 234/23.03.2021 г., считано от 01.04.2021 г.

Както в предизвестие, така и в заповедта за уволнение е посочено като правно основание за прекратяване на трудовото правоотношение – чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ като не е уточнено дали е приложимо предложение първо или предложение второ. Относно фактическата обосновка на прекратяване на трудово правната връзка в предизвестие е посочено - поради прекратяване на договор от 23.06.2009 г. за вътрешни маневрени услуги на територията на „Стомана индъстри“ АД гр. Перник и взето в тази връзка решение от работодателя за промяна в щатното разписание на „Ди би карго България“ ЕООД, считано от 01.04.2021 г. В заповедта за уволнение е посочено, че

трудовете правоотношение се прекратява поради „съкращаване на част от предприятието“, което е във връзка с решение на борда на директорите на „Дибикарго България“ ЕООД от 25.01.2021 г.

В тази връзка и по делото е възникнал спорът дали формулировката „съкращаване на част от предприятието“ представлява закриване на част от предприятието – като основание за уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 2 предл. 1-во от КТ или представлява съкращаване на щата – като основание за уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 2 предл. 1-во от КТ. При отговора на поставения въпрос съдът съображава на първо място, че както при закриване на част от предприятието, така и при съкращаване на щата обективно се стига до промяна в щатното разписание в предприятието на работодателя, тъй като се премахват щатни бройки. Поради това и не е налице разминаване между основанията за прекратяване на трудовия договор, вписано в предизвестието и това, вписано в заповедта за уволнение, както твърди ищецът. Това е така, доколкото основанията за уволнението е конкретизирано в заповедта, която се наслага върху предизвестието, като въз основа на двата документа и настъпва прекратяване на трудово правната връзка.

На следващо място съдът съображава задължителните разяснения, дадени в Тълкувателно решение № 5/26.10.2021 г. по тълк.д. № 5/2019 г. на ОСГК на ВКС, където е проведено последователно разграничение между двете основания по чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ. Съгласно същите основания за прекратяване на трудовото правоотношение по чл. 328, ал.1, т. 2, предл. 1 от КТ е налице при закриване на част от предприятието като разликата между него и основанията по чл.328, ал.1, т.1 от КТ - „закриване на предприятието“, е само количествена. В тази връзка основанията по чл. 328 ал.1 т. 2 предл. 1 от КТ е налице при преустановяване на дейността на определено организационно обособено звено от предприятието, но което няма признаците на работодател по §1 т.1 от ДР на КТ. Същественото е закриваното звено да е било обособено в състава на предприятието и неговата структура. Основната характеристика за относителна самостоятелност на съответното обособено структурно звено е организационно – управленската. Това структурно звено следва да е обособена и относително самостоятелна организационна единица в цялостната структура на предприятието /негово поделение, клон, цех, отдел, сектор и пр./ с относително самостоятелно ръководство в управленската йерархия /ръководител на поделението или клона, началник на цеха, отдела или сектора и пр./. В някои случаи обособеното структурно звено има относително самостоятелен източник на приходи и /или самостоятелна сметка, може да осъществява определена част от общата дейност на предприятието или пък осъществява цялостната му дейност на територията на дадено населено място, община, област, но тези белези са второстепенни и не винаги са налице. Възможно е спецификите на организация на работа и на управление, съчетани със специфичен предмет на дейност и начинът на финансиране, а понякога и специфичните местни условия в съответния териториален регион, да обусловят специфики и на самите трудови функции на работниците и служителите, работещи в съответното обособено структурно звено, в сравнение с трудовите функции на работниците и

служителите в другите структурни звена на предприятието на същия работодател, дори когато техните длъжности са с еднакви или близки наименования. Със закриването на съответната част от предприятието отпада необходимостта от осъществяване на съответната дейност, което налага прекратяването на трудовите договори на работниците и служителите, заети в осъществяването на закритата част от дейността.

Поради това в хипотезата на „закриване на част от предприятие“ решаващото е дали е преустановена за в бъдеще изцяло съответната дейност на организационно обособеното звено или тя продължава да се осъществява в останалите структури на работодателя. Това е въпрос на конкретна фактическа обстановка, която следва да се преценява от съда при оспорено уволнение по чл.328, ал. 1, т. 2, пр. 1 от КТ - дали се касае за закриване на част от предприятието или завътрешноорганизационно преустройство, при което съответните дейности не се закриват, а е променено наименованието на отдела, службата или съответното звено, или дейността му е разпределена, слята или влята в дейността на други поделения и звена на предприятието.

На следващо място в ТР е посочено, че закриване на част от предприятието и съкращаване в щата са отделни основания за уволнение, макар и да се включени в една законова разпоредба – чл. 328, ал.1, т. 2 от КТ. Основанието за уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. 2 от КТ е налице винаги, когато е извършено съкращаване на щата, независимо от обусловилиите го причини и в този случай, при оспорване на законността на уволнението, извършено на това основание, предмет на установяване по делото е извършено ли е реално съкращаване на щата. Съкращаването на щата означава намаление, премахване за в бъдеще на отделни бройки от утвърдения общ брой на работниците или служителите.

На последно място следва да се отбележи и че отново съгласно цитираното тълкувателно решение при премахване на определено звено в едно предприятие и дейността, извършвана в него, работодателят разполага с две възможности за прекратяване на трудовите правоотношения с работниците и служителите от това звено – прекратяване на трудовия договор на основание чл.328, ал. 1, т. 2, предл. 1 от КТ - „закриване на част от предприятието“ или на основание чл. 328, ал. 1, т. 2, предл. 2 от КТ - „съкращаване на щата“, като изборът на предвидената в закона възможност е негово право, което не подлежи на съдебен контрол, както и преценката му дали да се премахне едно или друго звено и дейността, извършвана в него.

В настоящия случай с издаването на заповедта за уволнение по причина „съкращаване на част от предприятието“ съдът приема, че работодателят е упражнил именно правото си на избор на основание по чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ за прекратяване на трудовия договор на ищеца като е избрал това прекратяване да е на основание предложение първо от цитирания законов текст.

За достигне до този извод съдът съобрази критериите за наличие на основанието „закриване на част от предприятието“, установени в цитираното

тълкувателно решение. В тази връзка и по настоящото дело категорично се установи, че ответникът е закрил изцяло структурното си звено в гр. Перник /с двете му подзвена – „Регионално звено Перник" и „Дирекция Техническа" гр. Перник/. Това структурно звено е съществувало единствено и само с цел осигуряване на маневрена дейност в обект „Стомана индъстри“ АД гр. Перник /въз основа на договор от 2009 г./ и други обекти на територията на област Перник не се твърди, нито установява да е обслужвало. Предвид и прекратяването на договора за маневрена дейност между ответника и „Стомана индъстри“ АД за работодателя е настъпила необходимостта да премахне посоченото звено. На следващо място по делото се установи, че същото е имало собствен ръководител в лицето на свидетеля Т.. Звеното в гр. Перник е имало и относителна финансова самостоятелност – чрез воденият отделно за него т.нар. подробно описан по-горе от вещото лице по ССчетЕ самостоятелен „КОСТ-център“. В тази връзка следва да се отбележи, че противно на възраженията на ищеца в цитираното ТР не се съдържа изискване звеното да има самостоятелно счетоводство, нито непременно дори самостоятелна банкова сметка. Нещо повече посочва се, че закритата част от предприятието не следва да има белези на работодател по ДР на КТ.

На следващо място в случая дейността на звеното в гр. Перник е обусловена и от определена специфика – обслужване на обект „Стомана индъстри“ АД. В същия работата на ищеца се е осъществявала съгласно и длъжностната му характеристика на територията на индустриален **ж.п. клон** при „Стомана индъстри“ Перник.

Поради всичко гореизложено съдът приема, че в гр. Перник работодателят е имал едно единствено и самостоятелно обособено структурно звено – създадено и съществувало за обслужване на обект „Стомана индъстри“ АД като с прекратяване на договорната връзка между последното и ответника, за същия е отпаднала необходимостта да поддържа свое звено на територията на област Перник.

С оглед възраженията на ищеца, че в случая се касае единствено за вътрешна реорганизация при работодателя, довела до фиктивно съкращение в щата и поемане на функциите на съкратената длъжност от други длъжност, следва да се отбележи, че действително закриването на част от предприятието трябва да се различава от случаите на вътрешно организационно преустройство на предприятието. Вътрешна реорганизация е налице, когато дейността на предприятието или на част от него се реорганизира по нов начин чрез сливане, вливане, отделяне или разделяне. При нея дейността на съответното поделение или звено продължава да съществува, но се разпределя между други звена или се слива с някои съществуващи звена. Сама по себе си, реорганизацията действително не е правопораждащо основание за упражняване правото на уволнение. В случая такава организация не е налице, тъй като съществуването на звеното на работодателя в гр. Перник е било обусловено от обслужването на друго дружество „Стомана индъстри“ АД. Не се съдържат данни или твърдения след преустановяване дейността на обекта „Стомана индъстри“ АД ответникът да е поел друг обект в област Перник, а преместването на звеното му не е

възможно с оглед специфичния предмет. Не се твърди и ответникът да е разкрил нов обект в друг град, нито да е преместил работници от звеното в гр. Перник, в друго свое съществуващо звено в друг град.

Предвид гореизложеното съдът достигна до извод, че трудовото правоотношение с ищеца е прекратено поради закриване на част от предприятието на работодателя.

Относно извършването на т.нар подбор при възприетото основание за прекратяване на трудовия договор съдът отново съобразява разясненията, дадени в цитираното ТР. Съгласно същите правото на подбор по смисъла на чл. 329 от КТ е субективно право на работодателя, което съпровожда неговото право на уволнение. То действително може да се прилага при уволнението на основание: закриване на част от предприятието, както и при съкращаване в щата. Същността на субективното право на подбор означава, че работодателят може да го упражнява, ако и когато сметне за необходимо, при уволнение на някое от посочените основания. Действително има случаи, при които упражняването на правото на подбор от работодателя е задължително. Те се отнасят до някои хипотези на основанието „съкращаване в щата“, когато то засяга една или повече от множество еднородни, близки или сходни трудови функции, при които неизбежно работодателят извършва преценка измежду всичките работници и служителите кои да бъдат уволнени и кои да останат на работа. При съкращаване на единствена щатна длъжност, прекратяването на трудовия договор с работника и служителя, който я заема, се предхожда от подбор по преценка на работодателя. В тази насока са дадените разяснения в Тълкувателно решение № 3 от 16.01.12г. по тълк. дело № 3/2011г. на ОСГК на ВКС.

Със закриването на съответната част от предприятието, какъвто е настоящият случай обаче отпада необходимостта от осъществяване на съответната дейност, което налага и прекратяване на трудовите договори на работниците и служителите, заети в осъществяването на закриваната част от дейността. При реално осъществено закриване на част от предприятието подбор не е възможен, защото няма между кого да се извърши. В такава хипотеза работодателят може /но не е длъжен/ да не уволни работниците и служителите в частта от предприятието, чиято дейност е закрыта, а други, работещи в други поделения на предприятието, чиято дейност се запазва. Това следва от характера на субективното право на подбор, използването на което зависи от преценката на работодателя. Това разрешение е възприето в мотивите към Тълкувателно решение № 3 от 16.01.12г. по тълк. дело № 3/2011г. на ОСГК на ВКС, в което е посочено, че работодателят може да упражни правото си на подбор по критериите на чл. 329 от КТ и при основанието „закриване на част от предприятието“ по негова преценка, като реши дали да уволни работниците или служителите в закриваната част от предприятието или да извърши подбор между тях и работници и служители в други части на предприятието, които не се закриват. Работодаателят може да упражни правото, когато закрытото и оставащите структурни звена са в едно и също населено място, а в оставащите има длъжности със същите или с несъществено отличаващи се трудови функции. При полагане на труд в

различни населени места работодателят не може да упражни правото си подбор, тъй като той не може едностранно да променя мястото и характера на работа, определени в сключения трудов договор - по аргумент от чл. 118 ал. 2 и чл. 120 от КТ.

В настоящия случай съдът приема, че е налице именно единствено възможност, право на работодателя да извърши подбор, но не и задължение за това. В тази връзка следва да се отбележи, че ответникът е премахнал от щатното си разписание всички 10 щатни бройки за „машинист, локомотивен“ относно звеното в гр. Перник. Последното също е изцяло закрито. Предвид липсата на други обекти на работодателя в гр. Перник, то дори само това обстоятелство прави подбора невъзможен /съобразно изложеното по-горе/.

С оглед гореизложеното и предявените иски са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

Само за пълнота следва да се отбележи, че действително по делото се установи, че бивши работници на ответника продължават до полагат труд на територията на обект „Стомана индъстри“ АД и след 01.04.2021 г. Такъв труд обаче те полагат по трудово правоотношение с друг работодател – „Експрес сервис“. Дали между настоящия ответник и дружеството „Експрес сервис“ има някаква правна или финансово икономическа връзка обаче от събраните по делото доказателства не може да се установи.

По исканията за разноси на страните:

Разноси в настоящото производство претендират и двете страни по спора. С оглед изход на делото обаче и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК такива следва да бъдат присъдени само на ответника.

Последният претендира разноси в размер на 1500 лева – адвокатски хонорар, 600 лева – разноси като депозит за експертиза, 60 лева – депозит за свидетел, 5 лева за съдебно удостоверение, както и 16.62 лева – разходи за копирни услуги, 50 лева – пътни разходи, 8.26 лева – разходи за копирни услуги и 4.98 лева – разходи за куриер за получаване на съдебно удостоверение. Относно разходите за адвокат се твърди, че процесуалният представител се е явил на 4 заседания. Разходите за адвокатско възнаграждение, депозит за вещо лице и свидетел, както и за съдебно удостоверение съдът намира за действително извършени по настоящото дело, видно от съответните платежни документи. Относно разходите за транспорт, куриерски услуги и копирни услуги съдът не намира за доказано извършването им изключително или дори изцяло по настоящото дело. В тази връзка следва да се отбележи, че процесуалният представител упражнява адвокатска професия, поради което следва да обезпечи дейността си със съответните технически консумативи с оглед изискванията на ГПК за представяне на документите в съда в писмен вид с препис за насрещната страна. Освен това за ответника е липсвала каквато и да било необходимост да ангажира адвокат с дейност в друго населено място още повече, при положение, че в гр. Перник е налице адвокатска колегия. В този смисъл и разходите за път и копирни услуги, както и за куриер не са предизвикани от ищеца, а от личния избор на ответника, поради което и значителната им

стойност не следва да бъде възлагана на ищеца, който дължи разноски в това число за адвокатски хонорар при неблагоприятен изход на делото. Именно в последните и следва да бъдат съобразени допълнителните разходи на адвоката за процесуално представителство. На последно място и доколкото настоящият съдебен състав също редовно изминава разстоянието от гр. София до гр. Перник и в двете посоки по различни маршрути, то същият намира за крайно неправдоподобно сумата от 50 лева за път да е изразходвана само за две пътувания между посочените две точки от процесуалния представител.

На следващо място съдът намира, че следва да обсъди и възражението за прекомерност на адвокатския хонорар на ответника. Претендираните разноски в размер на 1500 лева съдът намира за прекомерни. Посоченият извод следва от обстоятелството, че съгласно чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ. В случая последната към настоящия момент, считано от 01.01.2021 г., е в размер на 650 лева, съгласно Постановление на Министерски съвет № 331 от 26.11.2020 г., т. е. минималният размер на хонорара е 650 лева. В тази връзка и предвид фактическата и правна сложност на делото, обстоятелството, че процесуалният представител реално се е явил по 3 съдебни заседания, както и обема на делото /3-ма свидетели, една експертиза и писмени доказателства в рамките на един том, където именно следва да бъдат съобразени техническа дейност по представяне и снабдяване с документи/ съдът намира, че възнаграждението му следва да бъде намалено на 900 лева. В тази връзка и сумата от общо 1565 лева следва да бъде присъдена изцяло.

Предвид изхода на делото направените разноски от ищеца остават в негова тежест. Същият, доколкото спорът е по повод трудово правоотношение, не дължи и разноски за държавна такса.

Водим от горното, Пернишкият районен съд:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ предявените от Р. АС. П., с ЕГН: ***** и с адрес: ****, против „ДИ БИ КАРГО България“ ЕООД, с ЕИК: 200993689 и адрес на управление: гр. Карлово, ул. Теофан Райнов № 2 искове по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КТ: 1/ да бъде признато за незаконно уволнението на Р. АС. П., извършено със заповед № 234/23.03.2021 г. – на законния представител на ответника за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, връчена на 31.03.2021 г., и същото да бъде отменено; 2/ Р. АС. П. да бъде възстановен на заеманата длъжност „машинист – локомотивен“ при „ДИ БИ КАРГО България“ ЕООД при условията от преди уволнението.

ОСЪЖДА Р. АС. П., с ЕГН: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на основание

чл. 78, ал. 3 от ГПК на „ДИ БИ КАРГО България“ ЕООД, с ЕИК: 200993689 сумата от **1565 лева** – разноси в настоящото производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните пред Пернишкия окръжен съд, в двуседмичен срок, считано от датата на обявяването му – 13.12.2021 г., надлежно съобщена на страните в последното открито съдебно заседание, за което страните са редовно призовани.

Съдия при Районен съд – Перник: _____